

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของธุรกิจSMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ 1) โครงสร้างและความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3) การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 4) ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 398 ราย ประกอบด้วยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต การค้า และการบริการ โดยมีความคาดหวังว่าผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยจะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและส่งเสริมการจัดทำรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีประสิทธิผลในการดำเนินงาน และสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยสามารถสรุปและอภิปรายประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

5.1) โครงสร้างและความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิจัยพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 398 ราย ซึ่งครอบคลุมกิจการประเภทการผลิต การค้า และการบริการ โดยส่วนใหญ่อยู่ในภาคการบริการเนื่องจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นศูนย์กลางของการบริหารประเทศ ศูนย์กลางของธุรกิจการค้า และที่สำคัญคือเป็นแหล่งนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2552) วิสาหกิจเหล่านี้ส่วนใหญ่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 6-10 ปี ซึ่งถือว่าเป็นผู้ประกอบการรายเดิมที่ยังคงอยู่ ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะไม่มี การส่งออกและนำเข้า แต่

วิสาหกิจเหล่านี้ก็มีบทบาทที่สำคัญในการก่อให้เกิดการจ้างงานการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งส่งผลต่อภาพรวมของประเทศ รวมไปถึงการสร้างรายได้ให้กับภาครัฐในการจัดเก็บภาษีอย่างมีระบบ จากการศึกษายังพบว่าวิสาหกิจเหล่านี้มีการทำแผนธุรกิจ และแผนการตลาด ซึ่งมีความสำคัญมากสำหรับการเริ่มต้นและการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากแผนธุรกิจและแผนการตลาดเป็นบทสรุปแห่งกระบวนการคิด และการตัดสินใจที่จะถ่ายทอดความคิดของผู้ทำธุรกิจออกมา ช่วยกำหนดทิศทางเพื่อให้ธุรกิจดำเนินงานได้ในสภาพเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในปัจจุบัน (วิภาวรรณ กลิ่นหอม,2553) ประเด็นที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือวิสาหกิจเหล่านี้จ้างสำนักงานบัญชีจัดทำบัญชีธุรกิจเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ(เพ็ญธิดา พงษ์ธานี,2552) ซึ่งกล่าวไว้ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นกลุ่มลูกค้าที่มีจำนวนมากที่สุดของสำนักงานบัญชีซึ่งมีถึงประมาณร้อยละ 85 ของรายที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (อ้างถึงรายงานกรมสรรพากร,2551) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวิสาหกิจเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่มีนักบัญชีที่มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชี และไม่สามารถอธิบายความสำคัญและประโยชน์ของตัวเลขในรายงานทางการเงินให้ผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

สำหรับในด้านแหล่งเงินทุนเริ่มดำเนินการครั้งแรกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าส่วนใหญ่มาจากเงินทุนตนเองและครอบครัว โดยปัจจุบันยังไม่ต้องการกู้เงินเนื่องจากมีเงินทุนเพียงพอ โดยในขณะเดียวกันมีผู้ประกอบการส่วนหนึ่งที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกันมีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ(สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2551) ซึ่งกล่าวไว้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวเป็นแหล่งเงินทุนสำคัญสำหรับเริ่มต้นดำเนินกิจการ โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยกู้เงินจากสถาบันการเงินในระบบ โดยให้เหตุผลว่าไม่มีความจำเป็นต้องกู้เงินเนื่องจากมีเงินทุนเพียงพออยู่แล้ว แต่ต้องการเงินทุนระยะสั้นเช่นเงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร(Overdraft :O/D) มาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ

5.2) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต การค้า และการบริการ มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกโดยสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินได้ในระดับปานกลางเท่านั้น สะท้อนให้เห็นว่ายังมีวิสาหกิจอีก

จำนวนมากที่ยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก โดยเหตุผลส่วนใหญ่พบว่าเกิดจากปัญหาการใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกัน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าการขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินต่าง ๆ จำเป็นต้องมีหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้สำหรับสินเชื่อที่มีจำนวนสูงและมีระยะเวลาในการผ่อนชำระยาวนาน แต่หากธุรกิจต้องการกู้เงินจำนวนน้อยเนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันก็อาจไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ธนาคารเรียกเก็บกับลูกค้าเป็นค่าธรรมเนียมในการจัดการเงินกู้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2552) ซึ่งกล่าวไว้ว่าสถาบันการเงินโดยทั่วไปยังไม่ให้ความสำคัญกับการปล่อยกู้ให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากนัก เนื่องจากมองว่าวิสาหกิจเหล่านี้ขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้ ทำให้เกิดความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อ และนำไปสู่ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ประกอบกับต้นทุนการดำเนินงานปล่อยสินเชื่อต่อรายสูง รวมทั้งกฎระเบียบจากภาครัฐในการตั้งสำรองการปล่อยกู้และการจัดทำประวัติการกู้ (Credit Bureau) ที่ค่อนข้างเข้มงวด เช่นเดียวกับงานวิจัยของ (Uzzi,B.,1999) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่อยู่ในภาคการเกษตรพบว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่ จะมีต้นทุนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับในด้านประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต การค้า และการบริการมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานของธุรกิจค่อนข้างมาก โดยเฉพาะความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจแต่ในขณะเดียวกันก็พบว่าวิสาหกิจเหล่านี้มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงาน และ ผลตอบแทนในสินทรัพย์ต่ำที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าถึงแม้ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความมั่นคงในการดำเนินงานเนื่องจากใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวเป็นหลัก โดยไม่ได้กู้เงินจากสถาบันการเงินทำให้ธุรกิจไม่มีภาระเกี่ยวกับหนี้สินระยะยาวและไม่มีความเสี่ยงในเรื่องของสภาพคล่อง แต่อย่างไรก็ตามวิสาหกิจเหล่านี้ก็ยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินงานของตนเอง และผลตอบแทนในสินทรัพย์ อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดของเงินทุนที่มีอยู่ ซึ่งไม่เพียงพอต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานให้ทันสมัย สามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย รวมไปถึงการพัฒนาบุคลากร และการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานอย่างเพียงพอ ซึ่งต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก สอดคล้องกับการศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2552) ซึ่งพบว่านอกจากปัญหาด้านการเงินแล้ววิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ก็ยังประสบปัญหาในด้านการบริหารจัดการ ด้าน

เทคโนโลยี ด้านการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคลากร ด้านต้นทุนการผลิต และด้านการเข้าถึงการบริการของรัฐ โดยพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในการประกอบธุรกิจ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การจัดการ การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์และรูปแบบผลิตภัณฑ์ ประกอบกับมีเงินทุนต่ำทำให้ไม่สามารถจัดหาเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้ขาดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดโดยไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคที่ปัจจุบันมีความต้องการซับซ้อนและหลากหลายยิ่งขึ้น สามารถผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองผู้บริโภคในท้องถิ่นและภายในประเทศเท่านั้น เนื่องจากไม่มีเงินทุนในการจ้างแรงงานฝีมือดีมาพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างนวัตกรรมใหม่ให้กับธุรกิจได้

5.3) การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เกี่ยวกับ 1) การใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่อประเมินสถานะของธุรกิจและคู่แข่งทางการค้า ซึ่งครอบคลุมการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการวัดความสามารถในการชำระหนี้ และ 2) การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร พบว่า

(1) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต การค้า และการบริการ มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่าวิสาหกิจดังกล่าวยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการประเมินสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจเท่าที่ควร โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการค้าให้ความสำคัญกับการประเมินสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจน้อยกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต และการบริการ

(2) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต การค้า และการบริการ มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่าวิสาหกิจดังกล่าวยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการประเมินความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการบริการให้ความสำคัญกับการประเมินความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจน้อยกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคส่วนอื่น

(3) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต การค้า และการบริการ มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับปานกลาง

สะท้อนให้เห็นว่าวิสาหกิจดังกล่าวยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจ โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการบริการให้ความสำคัญกับการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคส่วนอื่น

(4) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต การค้า และการบริการ มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่าวิสาหกิจดังกล่าวยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการค้าให้ความสำคัญกับการประเมินความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจน้อยกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคส่วนอื่น

(5) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต การค้า และการบริการ มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่าวิสาหกิจดังกล่าวยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของธุรกิจ โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการค้าให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของธุรกิจน้อยกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคส่วนอื่น

สรุปได้ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในทุกภาคส่วนยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (McMahon , R., 2005) ซึ่งกล่าวไว้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ขาดการใช้ระบบมาตรฐานการรายงานทางการเงินในอดีต และการพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการทางการเงินของธุรกิจ โดยเหตุผลที่ผู้ประกอบการหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงานทางการเงิน ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการไม่สนใจที่จะนำข้อมูลทางการเงินไปตัดสินใจทางธุรกิจ แต่ใช้ประสบการณ์ในอดีตและความต้องการของตนเองเป็นตัวตัดสินใจ 2) ผู้ประกอบการพอใจกับรูปแบบการดำเนินงานที่เป็นอยู่ โดยไม่มีความคิดที่ปรับเปลี่ยนหรือขยายกิจการ จึงไม่สนใจการจัดทำรายงานทางการเงิน 3) ผู้ประกอบการไม่ต้องการมีต้นทุนส่วนเพิ่มในการจัดทำรายงานทางการเงิน ซึ่งเป็นภาระของกิจการโดยไม่แน่ใจว่าจะได้รับประโยชน์เพียงพอต่อการนำมาใช้หรือไม่ 4) ผู้ประกอบการไม่มีความเชื่อถือในข้อมูลทางการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีเนื่องจากมีทางเลือกปฏิบัติได้หลายวิธี ซึ่งอาจนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดรวมไปถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างข้อกำหนดตามกฎหมาย

และวิธีปฏิบัติทางบัญชี 5) ผู้ประกอบการมีความกังวลเกี่ยวกับการต้องเปิดเผยข้อมูลบางอย่างที่เป็นความลับของธุรกิจและไม่ต้องการเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบ โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจโดยตรง และคู่แข่งชั้นของธุรกิจ

5.4) ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการ

เข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษาผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า

(1) ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในทุกภาคส่วน ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินร้อยละ 43.60 โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(2) ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินร้อยละ 41.70% โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(3) การให้ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ การดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศ (นำเข้า/ส่งออก) การจัดทำแผนธุรกิจ และการจัดทำแผนการตลาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ที่ให้ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ได้แก่ ผู้ประกอบการรายเดิมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป มีการดำเนินธุรกิจกับต่างประเทศโดยมีทั้งการส่งออก และการนำเข้า เป็นวิสาหกิจที่มีการจัดทำแผนธุรกิจ และแผนการตลาด

สรุปได้ว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินขึ้นอยู่กับ

กับระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ การดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศ การจัดทำแผนธุรกิจ และการจัดทำแผนการตลาด สะท้อนให้เห็นว่าการจัดทำรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง ครบถ้วนจะช่วยให้ธุรกิจสามารถทราบสถานะทางการเงินของตนเอง เพื่อนำไปวางแผนและตัดสินใจทางธุรกิจ และที่สำคัญคือสามารถนำไปใช้เป็นหลักฐานในการขอสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน ทำให้ธุรกิจมีเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง สามารถปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศ จำเป็นต้องอาศัยเงินทุนหมุนเวียนในการจัดซื้อวัตถุดิบ พัฒนาผลิตภัณฑ์ พัฒนาบุคลากร และสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับสินค้าและบริการของตนเอง ให้สามารถแข่งขันกับสินค้าและบริการของประเทศอื่นได้ในยุคสมัยปัจจุบันที่มีการเปิดเสรีทางการค้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ(Sarapaivanich N., and Kotey,B., 2006) ซึ่งกล่าวไว้ว่ารายงานทางการเงินเป็นประโยชน์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยข้อมูลจากรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงาน และทำให้เจ้าของธุรกิจมองเห็นช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

5.5) ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบ และการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาครั้งนี้อาจสรุปเป็นประเด็นที่สำคัญเพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการจัดทำรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นประโยชน์ต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และประสิทธิผลในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อทำให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน ดังนี้

5.5.1 จุดแข็งของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่อยู่ในภาคการบริการ และไม่มี การดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศ ทำให้การลงทุนไม่สูงนัก สามารถที่จะปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงของการเมือง เศรษฐกิจและสังคมได้รวดเร็ว และการธุรกิจส่วนใหญ่อยู่ในภาคบริการ ทำให้พื้นที่เศรษฐกิจในส่วนนี้มีความโดดเด่นเกี่ยวกับภูมิปัญญาในด้าน งานฝีมือ การออกแบบ ศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งต้องอาศัยทักษะและความเชี่ยวชาญของบุคลากรที่สืบทอดกันมาตามยุคสมัย ประกอบกับระยะเวลาในการ

ดำเนินของวิสาหกิจในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่เป็นประกอบการรายเดิมที่ดำเนินงานมาแล้ว 6-10 ปี และยังคงดำเนินงานอยู่ เนื่องจากธุรกิจเหล่านี้มีการจัดทำแผนธุรกิจและแผนการตลาด ซึ่งทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน จุดแข็งของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่กล่าวมาข้างต้น ถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญเชิงโครงสร้างในการพัฒนาธุรกิจต่อไปได้อย่างยั่งยืน

ดังนั้นหากหน่วยงานของรัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมถึงเห็นถึงความสำคัญในส่วนนี้อาจช่วยกันส่งเสริมศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้มีความโดดเด่นในเรื่องของการบริการเพื่อนำเข้าสู่เวทีการค้าระดับโลก โดยเฉพาะตลาดอาเซียนใหม่อันประกอบด้วยประเทศลาว กัมพูชา พม่า และเวียดนาม ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านของเราและมีความโดดเด่นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประกอบกับมีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการค้าและการลงทุน

5.5.2 จุดอ่อนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำรายงานทางการเงินตามมาตรฐานการบัญชี และไม่มีนักบัญชีที่มีความรู้ความสามารถและทักษะทางบัญชี โดยว่าจ้างสำนักงานบัญชีให้จัดทำบัญชีให้ ทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินมาใช้ประโยชน์ให้เกิดศักยภาพในการดำเนินงานได้ อีกทั้งมีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเนื่องจากแหล่งเงินทุนมาจากเงินของเจ้าของและครอบครัว หากธุรกิจขาดสภาพคล่องก็จะทำให้การดำเนินงานติดขัด ถึงแม้ว่าธุรกิจเหล่านี้จะไม่ต้องการกู้เงินระยะยาวเนื่องจากมีเงินทุนเพียงพอต่อการดำเนินงานในสภาวะปกติ แต่ในความเป็นจริงก็ยังต้องการเงินกู้ระยะสั้นเช่นเงินเบิกเกินบัญชีธนาคารเพื่อนำมาใช้หมุนเวียนในธุรกิจยามที่ขาดสภาพคล่องเช่นเดียวกัน

ดังนั้นในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีศักยภาพในการดำเนินงานควรเริ่มจากการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำรายงานทางการเงินและการนำไปใช้ประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พร้อมกับกำหนดให้ธุรกิจเหล่านี้ต้องมีพนักงานบัญชีที่ความรู้ความสามารถและทักษะทางบัญชี ปฏิบัติงานเต็มเวลา ถึงแม้จะจ้างสำนักงานบัญชีจัดทำบัญชีให้ก็ตาม เนื่องจากสำนักงานบัญชีไม่สามารถให้คำปรึกษาธุรกิจได้ตลอดเวลา ซึ่งจะส่งผลให้วิสาหกิจเหล่านี้สามารถ

ช่วยเหลือตัวเองให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้โดยไม่ต้องรอให้ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือตลอดเวลา เป็นการสร้างรากฐานความรู้ความสามารถที่ยั่งยืนให้กับธุรกิจเหล่านี้

5.5.3 โอกาสของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นการประหยัดภาษี การให้ความรู้ในการประกอบธุรกิจทั้งในและนอกประเทศ รวมถึงการจัดทำบัญชีธุรกิจ หากผู้ประกอบการมองเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญในการเข้ารับการส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องดังกล่าว ก็จะทำให้สามารถดำเนินงานได้อย่างคล่องตัวและสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานบางอย่างที่ไม่จำเป็นลงได้

5.5.4 อุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกในระดับปานกลาง ซึ่งอาจมีบางส่วนที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก เนื่องจากขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันสินเชื่อ ขาดการจัดระบบบัญชีที่ดี ทำให้สถาบันการเงินต่าง ๆ ขาดความเชื่อถือและไม่อนุมัติสินเชื่อให้กับวิสาหกิจเหล่านี้ ประกอบกับต้นทุนการดำเนินการอนุมัติสินเชื่อให้ลูกค้าต่อรายมีอัตราสูง ทำให้วิสาหกิจเหล่านี้ไม่ได้รับการอนุมัติสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ส่งผลให้ไม่มีเงินทุนในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจในระยะยาว

ดังนั้นหากหน่วยงานภาครัฐ และสถาบันการเงินมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครอย่างจริงจัง ควรร่วมกันแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนระยะยาวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยอาจต้องขอมลคกฏเกณฑ์บางอย่างในการขออนุมัติสินเชื่อให้กับวิสาหกิจเหล่านี้ เพื่อช่วยให้วิสาหกิจเหล่านี้สามารถกู้เงินระยะยาวไปใช้ในการปรับปรุงกิจการและพัฒนาการดำเนินงานให้ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน รวมไปถึงการขยายธุรกิจเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ

5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้น ซึ่งพบว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพียงร้อยละ 43.60 สะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจเหล่านี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยในด้านอื่นซึ่งไม่อยู่ในการศึกษาครั้งนี้อีกประมาณร้อยละ 56.40 โดยประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินร้อยละ 41.70 สะท้อนให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจ ขึ้นอยู่กับปัจจัยในด้านอื่นซึ่งไม่อยู่ในการศึกษาครั้งนี้อีกประมาณร้อยละ 58.30 ดังนั้นผู้ที่สนใจเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถที่จะนำไปศึกษาต่อในปัจจัยด้านอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดในการพัฒนาและส่งเสริมให้ธุรกิจSMEs ในประเทศไทยเติบโตได้อย่างยั่งยืน